

Akelarre

Direcció: Pablo Agüero **Guió:** Pablo Agüero, Katell Guillou **País:** Espanya **Durada:** 90 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Amaia Aberasturi, Àlex Brendemühl, Daniel Fanego, Daniel Chamorro, Iñigo de la Iglesia, Yune Nogueras, Asier Oruesagasti, Elena Uriz, Garazi Urkola, Jone Laspiur, Irati Saez de Urabain, Lorea Ibarra **Música:** Maite Arrotajauregi, Aránzazu Calleja **Fotografia:** Javier Aguirre Erauso **Distribuïdora:** Avalon **Estrena a Espanya:** 02/10/2020
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

A principis del segle XVII, entre el sud de França i el nord d'Espanya, la Inquisició va realitzar la més gran persecució contra les dones considerades bruixes. Concretament el 1609 al País Basc, l'Amaia, una jove de 20 anys, és arrestada després d'anar a una festa nocturna acusada de bruixeria pel jutge Pierre de Lancre, un dels més cèlebres de l'època. Víctima d'una màquina judicial imparabile, l'Amaia a poc a poc es va ficant en un joc que es torna cada vegada més íntim. (Sensacine)

CRÍTICA

2020.09.21 - L'argentí Pablo Agüero ressuscita en aquesta vibrant pel·lícula històrica a les dones que van patir una caça de bruixes assentada en la misogínia, l'abús de poder i la persecució de la llibertat

Akelarre no és una pel·lícula històrica en ús. El film -que ha dirigit **Pablo Agüero** i lluita per la Concha d'Or des de la secció oficial de l'edició número 68 del Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià- deixa clar des de les primeres imatges que la seva càmera no es recrearà en el paisatge, el vestuari o l'èpica: anirà a l'essència, a allò psicològic, domèstic i quotidià, per des d'aquí enviar un missatge universal que analitza per què algunes barbaritats i despropòsits que van néixer fa segles encara poden perdurar avui.

L'acció -plasmada bellament per la càmera de **Javier Aguirre** (*La trinchera infinita*) - se situa al País Basc de 1609, on un jutge enviat per la corona espanyola arresta unes noies que han celebrat una festa al bosc, ja que segons la seva mirada malaltissa, tossuda i desconfiada, segurament han dut a terme una cerimònia perillosament diabòlica i altament impura. **Akelarre** -amb diàlegs en basc i castellà- segueix aquest kafkià procés, absolutament exempt d'equitat i justícia, on mana l'abús de poder, la desconfiança i la por, sobretot al sexe i les dones.

Agüero, basant-se -al costat del seu coguionista **Katell Guillou**- en el llibre *Tratado de la inconstancia de los malos ángeles y demonios*, escrit pel jutge **Pierre de Lancre**, ha optat per una posada en escena nerviosa, tallant, de muntatge ràpid (per gentilesa de la gran **Teresa Font**) i plans propers per no només adaptar la seva narració a les maneres contemporànies, sinó també per insuflar nervi, empatia i arpa a l'arrest injust i brutal que van sofrir unes noies -alguna d'elles, gairebé nenes- anorreades per una autoritat castrant que no tolerava la llibertat, la qual queda representada des dels títols de crèdit del film per aquest sensual cabell llarg, ondulant amb el vent, que elles llueixen amb absoluta naturalitat.

Finalment, la pel·lícula argumenta també que aquell retorçat inquisidor va arribar al nord d'Espanya -als mateixos llocs on s'ha rodat aquesta pel·lícula- per arrasar la diversitat cultural, imposar el pensament únic i manipular el poble a través del terror. I ens temem que, com assegura el mateix Agüero, encara avui alguns polítics continuen aplicant aquells ensenyaments -més o menys dissimulats-, atiant l'odi per obtenir o perpetuar-se en el poder.

Alfonso Rivera – cineuropa.org